

At Stålvalseværket skulle lukke, hvis det blev solgt på tvangsauktion, er en påstand, som ikke er dokumenteret, men den er fremst af industriministeren, udokumenteret.

Søforklaringer vedrørende lovforslaget fortæller om, at man ved at poste yderligere nogle hundrede millioner i Det danske Stålvalseværk A/S vil »redde« nogle arbejdspladser. Der er nævnt både 2-3.000 og 5-6.000, men man undlader behændigt den anden side af regnestykket.

De mange hundrede millioner man vil poste i Stålvalseværket bliver ikke plukket ned af træerne i industriministerens baghave, nej, de bliver fremskaffet ved, at der sælges statsobligationer, altså de arbejdspladser som Stålvalseværket hævder man bevarer, de købes for penge, som tilhører næste generation, og hvert eneste finansår mange år frem i tiden vil der hvert eneste år af andre industrivirksomheder skulle betales et par hundrede millioner i renter vedrørende de statsobligationer, som er solgt som følge af de 3 love om tilskud til Stålvalseværket, der hidrører fra 1978-1980 og foråret 1981.

Når der skrives foråret 1981, er det, fordi

det ikke kan betragtes som usandsynligt, at der bliver endnu tættere mellem lovene om tilskud til Stålvalseværket, idet der jo i første omgang var 2 år imellem, så 1 år, så hvis der næste gang kun er 6 måneder, så overrasker det ikke mindretallet.

For god ordens skyld skal mindretallet fastslå, at der ikke med det foreliggende lovforslag er skabt nogen som helst sikkerhed for Stålvalseværkets eksistens, men derimod er der sat en rekord, nemlig at man nu har været oppe i nærheden af et tilskud til en enkelt industrivirksomhed på ca. 400.000 kr. for hver af de ca. 1.500 medarbejdere, som vil være på Stålvalseværket ved årsskiftet 1981-82.

Mindretallet har bemærket, at selv om A. P. Møller-koncernen og Lauritzen-gruppen er nogle af de største aktionærer i Stålvalseværket, så må Stålvalseværket ud på det frie eksportmarked for at slippe af med sine produkter. Dette tyder altså ikke på, at de nævnte aktionærer kan bruge de stålqualiteter, Stålvalseværket præsterer.

Det er under udvalgsarbejdet oplyst, at aktionærgruppen udgøres af:

	Mill. kr.	Pct.
A. P. Møller-koncernen	69,3	32,1
Lauritzen-gruppen	20,3	9,4
ØK-gruppen	17,5	8,1
Arbejdsgiverforeningen	28,6	13,2
Nationalbanken	13,9	6,4
Den danske Bank	12,9	6,0
Handelsbanken	18,2	8,4
Privatbanken	7,1	3,3
Den danske Provinsbank	2,1	1,0
Frederiksborg Bank	2,5	1,2
Sparekassen SDS	4,6	2,1
Carlsbergfonden/Forenede Bryggerier	7,1	3,3
Nordiske Kabel- og Trådfabriker	4,6	2,1
20 øvrige	7,3	3,4
I alt	216,0	100,0

Mindretallet finder det helt uantageligt, at denne kreds vil være med til at bede om skatteyderfinansiering af det fællesejede stålvalseværk, idet aktionærkredsen dermed får tilskud fra mindre og svagere industrier i Danmark, som dermed yderligere svækkes af en vedtagelse af det foreliggende lovforslag. At poste nogle hundrede millioner i Stålvalse-

seværket er direkte det samme som at trække hundredvis af millioner ud af den næring, som skulle styrke ungskoven i dansk industri og bruge millionerne til et af de træer i skoven, som burde overgå til den flok af træer, som må falde, når de ikke længere selv har kræfter til at holde sig oprejst.